

BETÆNKNING

Afgivet af udvalget for Fiskeri, Fangst og Landbrug

vedrørende

Forslag til Inatsisartutlov xx af xx 2011 om koncession til sportsfiskeri.

(Fremsat af medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri; Fangst og Landbrug).

Afgivet til forslagens 2. behandling.

Udvalget for Fiskeri, Fangst og Landbrug har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit, formand

Inatsisartutmedlem Niels Thomsen, Demokraatit, næstformand

Inatsisartutmedlem Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Hans Aronsen, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Karl Lyberth, Siumut

Inatsisartutmedlem Hans Enoksen, Siumut

Inatsisartutmedlem Finn Karlsen, Siumut

Udvalget har efter 1. behandlingen den 13. oktober 2011 under EM 2011 gennemgået forslaget.

Forslagets indhold og formål:

Baggrunden for lovforslaget er rapporten om økonomisk optimering af betalingsfiskeri, afleveret i marts 2009 af Arbejdsgruppen for værdiskabelse af de levende ressourcer ved Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

Arbejdsgruppen blev nedsat på foranledning af Landsstyremedlemmet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og havde deltagere fra Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Grønlands

Turist – og Erhvervsråd, Grønlands Fiskerilicenskontrol, KNAPK og KANUKOKA. Arbejdsgruppens rapport omhandler mulighederne for at optimere samfundets udbytte af ressourcen af fjeldørreder.

Tanken med denne lov er at skabe nogle rammebetingelser, der kan understøtte den fremtidige udvikling af sportsfiskerturisme i Grønland, samt at være et første skridt i en langsigtet udvikling, hvor nogle lokalt forankrede turistoperatører kommer til at skabe omsætning og beskæftigelse indenfor sportsfiskerturisme.

Med lovforslaget vil det blive muligt, ved nogle få udvalgte elve, at tilbyde et sportsfiskeri, der er eksklusivt og hvor der kun er én koncessionshaver der regulerer hvilke udenlandske turister der kommer til elven for at fiske. De udenlandske sportsfiskerturister vil derved få garanti for en eksklusiv fiskeroplevelse.

Med hensyn til den i Grønland fastboendes befolknings fjeldørredfiskeri vil dette ikke blive berørt af det fremlagte lovforslag. En i Grønland bosiddende person kan fiske i alle landets elve som hidtil under iagttagelse af de fiskeribegrænsninger der i forvejen er gældende.

Høring.

Lovforslaget har været til høring hos relevante høringsparter fra d. 19. november 2010 til d. 20. januar 2011.

Der har endvidere været afholdt opfølgende møder med KANUKOKA og KNAPK i april 2011 samt med Grønlands Turist – og Erhvervsråd i maj 2011.

Udvalgets behandling af forslaget.

Udvalget har noteret sig, at der ved lovforslagets første behandling var generel tilfredshed med lovforslaget. Udvalget finder det endvidere spændende, at der med lovforslaget åbnes for en ny erhvervsmulighed, som kan være med til yderligere at markedsføre Grønland som et mål for udenlandske turister.

Udvalget har følgende bemærkninger til de enkelte paragraffer:

§§ 1 og 2. Et flertal i udvalget (Inuit Ataqatigiit og Demokraterne) har særlig hæftet sig ved, at lovforslaget ikke berører den fastboende befolknings hidtidige muligheder for at fiske i de berørte områder i henhold til den gældende fiskerilov. Lovforslaget hindrer derimod folk, der har løst almindeligt nationalt fiskekort i at fiske i de koncessionsbelagte områder, dette kan dreje sig om danske statsborgere, der ikke har fast bopæl i Grønland og udenlandske statsbor-

gere, der ikke har haft fast bopæl i Grønland i de forudgående 2 år. Loven harmonerer med de gældende regler, som sikrer, at man ikke uden særlig tilknytning til landet kan anvende dets naturressourcer til jagt og fiskeri.

Et mindretal i udvalget (Siumut) finder at bestemmelserne i paragrafferne tangerer racediskrimination idet Danske- og udenlandske statsborgere behandles forskelligt.

§4. Udvalget antager, at koncessionsaftalerne udformes, så der generelt vil være lige vilkår for alle koncessionshavere. Koncessionsaftalerne bør dog kunne udformes således, at der kan tages hensyn til specielle forhold der måtte gøre sig gældende på de enkelte lokationer.

Kapitel 4. I kapitlet fastslås det, at kommunerne er forpligtet til at foretage en lokal høring, inden kommunen anbefaler et område, der så vidt muligt skal være beliggende, så det ikke benyttes meget til fiskeri af lokalbefolkningen. Udvalget finder, at man herved lokalt er sikret gode muligheder for at udpege de mest velegnede områder til koncessioneret lystfiskeri. Det er også på baggrund af lokalkendskab, at der skal udarbejdes en anbefaling af, hvor mange sportsfiskere arealet kan bære, og hvor store mængder fisk der kan fanges.

Ordnningen er ny, og der er derfor ikke erfaringer med, i hvilket omfang ordningen vil blive brugt. Udvalget har på denne baggrund ingen bemærkninger til det i lovforslagets § 13 nævnte antal af koncessioner.

Udvalget finder de i § 18 anførte tildelingskriterier velbegrundede, herunder blandt andet ansøgers forudgående erfaringer med at arrangere sportsfiskeri for turister, og hvorledes ansøger vil tackle de miljømæssige aspekter i forbindelse med fisketurene, idet udvalget finder det meget vigtigt, at ordningen fra starten får succes og med god omtale blandt lystfiskere verden over til gavn for hele turisterhvervet.

§ 20. Et flertal i udvalget (Inuit Ataqatigiit og Demokraterne) finder at tildeling af koncession ikke med rimelighed kan ske for et kortere tidsrum end 10 år. Der kan for den enkelte koncessionshaver være tale om, at skulle investere en del penge til etablering og drift af en sådan virksomhed. Der kan være tale om markedsføringsudgifter, udgifter til køb af godkendt båd til passagertransport og eventuelt etablering af overnatningshytter. Alt sammen udgifter, som udvalget ikke finder det rimeligt at skulle afholde for en kortere koncessionsperiode end 10 år.

Et mindretal i udvalget (Siumut) finder, at koncessionsperioden skal fastsættes til højest 5 år idet virksomhederne ikke planlægger på længere sigt.

Udvalget finder ikke, at en koncessionshaver mere eller mindre automatisk skal kunne generhverve koncessionen ved udløbet af en koncessionsperiode. Er der til den tid flere ansøgere skal disse vurderes særskilt, og den bedst egnede have tildelt koncessionen. Et tilfredsstillende

forløb med en koncessionshaver kan naturligvis indgå i disse vurderinger.

§ 21. Udvalget finder, bestemmelsen om tildeling af maksimalt to koncessioner som et godt udgangspunkt. På sigt finder udvalget, at spørgsmålet bør tages op, når der er en fornemmelse for, hvor mange seriøse koncessionsansøgninger der foreligger, hvor spredt de udpegede vandområder ligger og hvor store udgifter, der er forbundet med de enkelte koncessioner herunder udgifter til tilstrækkelig markedsføring.

§ 22. Udvalget har drøftet det foreslåede afgiftsbeløb på 150 kr. pr. person pr. dag, og et flertal i udvalget (Inuit Ataqatigiit og Demokraterne) finder det som udgangspunkt og med de til lovforslaget anførte bemærkninger for rimeligt. Flertallet finder ikke, at beløbet skal sættes så højt, at det kan afholde nogen fra, at søge koncession og få etableret en fornuftig virksomhed. Et mindretal i udvalget (Siumut) finder, at beløbet for lystfiskeri bør fastsættes til 450 kr. pr. person pr. dag.

Udvalget finder, at beløbet bør revurderes, når man kender omfanget af betalende lystfiskere på de enkelte licensbærende vandområder. På sigt kan der måske blive tale om at opkræve en særlig afgift med henblik på udsætning af fiskeyngel, for at gøre fiskeriet endnu mere attraktivt. Udvalget skønner dog i den forbindelse, at det vil være forholdsvis få fisk, der bliver fanget gennem ordningen, idet mange lystfiskere vælger at genudsætte de fangede fisk.

§ 23. Et flertal i udvalget bestående af (Inuit Ataqatigiit og Demokraterne) finder det fornuftigt, at koncessionen kan inddrages, hvis det viser sig, at den kun udnyttes sporadisk. En minimal udnyttelse af en koncession kan eksempelvis skyldes en ineffektiv koncessionshaver eller et mindre attraktivt fiskevand. Udvalget finder ikke, at sådanne forhold skal blokere for, at koncessionen vil kunne udnyttes mere effektivt af en anden koncessionshaver eventuelt på en anden lokalitet.

Et mindretal i udvalget (Siumut) finder bestemmelsen urimelig, idet den i visse elve kan være vanskelig at efterleve.

Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Tildeling af en koncession indebærer et krav om bæredygtig udnyttelse af elven og der stilles i koncessionsaftalen miljømæssige krav til koncessionsindehaveren om, at området omkring elven holdes rent og ryddeligt. En vigtig del af idéen med ordningen er, at turisterne skal opleve uspoileret og flot natur.

Forslagets økonomiske konsekvenser

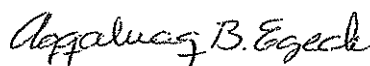
Udvalget finder, at udgifterne som skitseret i lovforslagets bemærkninger står i rimeligt forhold til de indtægter og de markedsføringstiltag, som ordningen forventes at medføre til gavn for landet.

Udvalgets indstillinger.

Et enigt udvalg indstiller det fremlagte lovforslag til **vedtagelse** ved Inatsisartuts 2. behandling

Et mindretal i udvalget bestående af repræsentanterne for Siumut **opfordrer dog** samtidig Naalakkersuisut til ved 3. behandlingen at fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, således at i § 20 ændres koncessionsperioden fra 10 til 5 år, og i § 22, stk. 1, ændres afgiftsbeløbet fra 150 kr. til 450 kr. per person per dag.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

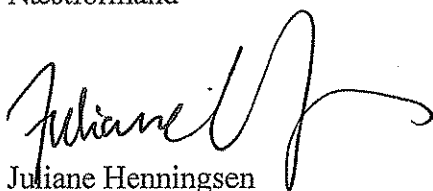

Aqqaluaq B. Egede
Formand

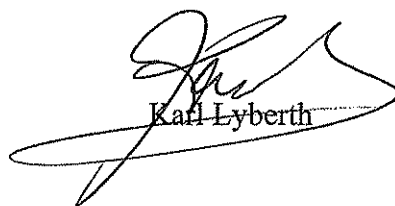

Niels Thomsen
Næstformand

Hans Aronsen

Juliane Henningsen

Karl Lyberth

Finn Karlsen

Hans Enoksen